

PEPENELE VERDE

Citrullus vulgaris* L. –Familia *Cucurbitaceae

Particularități biologice. Pepenele verde este o plantă anuală, cu o perioadă de vegetație de 90-130 zile.

Are un sistem radicular puternic care pătrunde în sol la 1-1,5m, iar pe orizontală se dezvoltă până la 4-5m. Vigoarea sistemului radicular și caracterul xerofit al frunzelor și vrejurilor, imprimă plantei o rezistență deosebită la secetă. Dacă rădăcinile sunt rănite, în timpul prășitului, acestea se refac foarte greu, fapt pentru care lucrările de prășit trebuie efectuate cu grijă.

Pepenele verde este o plantă termofilă, cu pretenții foarte mari față de căldură. Pepenii sunt sensibili la curenții de aer, motiv pentru care culturile se înființează între perdele de plante cu port înalt.

Față de lumină, pretențiile speciei sunt foarte mari, având nevoie de 1500 ore de strălucire a soarelui. La lumină insuficientă plantele sunt slab dezvoltate, florile avortează, producția este redusă, iar conținutul în zahăr scade.

Pretențiile plantei față de apă sunt mari, dar sistemul radicular puternic dezvoltat asigură nevoile pe faze de vegetație. Aplicarea a 2-3 udări în perioada înfloririi și fructificării determină realizarea de producții mari.

Elementele minerale trebuie să se găsească în cantități corespunzătoare în sol. Excesul de azot dăunează formării și coacerii fructelor, însă potasiul și fosforul influențează favorabil fructificarea și calitatea fructelor.

Cele mai bune soluri pentru cultură sunt cele cu structură nisipoasă sau nisipolutoasă, care se încălzesc repede.

Tehnologia cultivării pepenelui verde în câmp

Pregătirea terenului și solului începe toamna prin efectuarea următoarelor lucrări: nivelarea de întreținere, discuirea, fertilizarea de bază cu îngrășăminte organice, 30-60 t/ha gunoi de grajd, 50-70 kg/ha superfosfat, 70-90 kg/ha sare potasică, încorporându-se în sol odată cu arătura adâncă, la 25-28cm. Primăvara se pregătește terenul cu grapa cu colți reglabili și cu, combinatorul.

Cultura se înființează prin semănat direct în câmp, iar în ultimul timp, pentru a obține o timpurietate a producțiilor, se recurge la producerea răsadurilor în spații cu dublă protejare sau în răsadnițe calde.

Înființarea culturii prin semănat direct în câmp are loc între 25 aprilie și 10 mai, mecanizat cu SPC 6, sau manual când se seamănă pe suprafețe mici (100 mp) la adâncimea de 3-4cm, folosindu-se 4-5kg/ha (0,5gr/m²).

Dacă se optează pentru producerea de răsaduri, atunci în luna martie se semănă sămânța în cuburi nutritive și se plantează manual în perioada 10-15 mai.

Înainte de semănat sămânța se tratează chimic cu Criptodin (2gr/kg de sămânță) sau termic prin îmbăierea în apă caldă la 50⁰C timp de 20 minute, în vederea prevenirii îmbolnăvirii de cladosporioză și antracnoză.

Culturile de pepene verde se seamănă în cuiburi, la distanța între rânduri de 200cm și între cuiburi pe rând, de 50cm.

Pentru a proteja plantele de curenții reci de aer, se recomandă cultivarea lor în culise de protecție, folosind pentru „perdele” porumbul sau sorgul, câte două rânduri

după fiecare 8 ale culturii, sau benzi de secară, câte una la fiecare 15 rânduri ale culturii.

În gospodăriile populației și în cadrul asociațiilor familiale, unde există forță de muncă, în special în zonele sudice și pe terenuri nisipoase, se practică cultura asociată a pepenelui verde cu cartoful timpuriu.

Cultura de cartof timpuriu se înființează în a doua jumătate a lunii martie, iar la sfârșitul lunii aprilie se seamănă pepenii verzi, printre rândurile de cartof timpuriu, respectându-se distanțele dintre rânduri ale culturii de bază. Între 2 rânduri de pepene verde se plantează două rânduri de cartof timpuriu la distanța de 70cm între rânduri.

La sfârșitul lunii mai începe recoltatul cartofului timpuriu. Acesta eliberează treptat terenul până la mijlocul lunii iunie, după care pepenele verde rămâne în cultură pură.

Lucrări de întreținere

- Răritul la distanțele stabilite pe rând, lăsându-se 1-2 plante la cuib;
- Prașile manuale și mecanice numai până în momentul când vrejii acoperă suprafața de cultură, pentru a nu fi deranjați;
- Acoperirea vrejilor din loc în loc cu pământ, pentru a nu fi deranjați de vânt;
- Aplicare a 2-3 udări, în special în perioada înfloririi și creșterii fructelor. Nu se fac udări la începutul perioadei de vegetație și nici la coacerea fructelor;
- Reducerea numărului de fructe pe plantă la 4-5 bucăți, în special la soiurile timpurii;
- Fertilizarea în perioada înfloritului în masă cu 100-125 kg/ha azotat de potasiu;
- Combaterea bolilor și dăunătorilor (mana – *Bravo 500 SC (500 gr/l)*, căderea plantulelor – *Previcur Energy (310 gr/l)*, alternarioza – *Shavit F72WP (2kg/ha)*, fuzarioza – *Topsin AL 70 PU (0,5 l soluție/plantă)*, tripsul tutunului – *Confidor Energy (0,6 l/ha)*

Combaterea ecologică

- multe din bolile agresive ale pepenelui verde cum ar fi fuzarioza, bacterioza, virozele și dăunători ca nematozii sunt imposibil de combătut biologic de aceea este necesară respectarea cu strictețe a asolamentului și revenirea pe aceeași solă numai după 5-6 ani.
- la apariția atacului de făinare se vor face tratamente cu sulf micronizat 0,3-0,5%;
- pentru fortificare generală se recomandă tratamente cu decoct de coada calului sau urzică.

Recoltarea fructelor se face când acestea au ajuns la maturitatea fiziologică deplină, deoarece nu se postmaturează. Momentul recoltării se cunoaște după sunetul înfundat când fructele sunt lovite cu degetul, uscarea cârcelului de la bază, locul de prindere al pedunculului de fruct este puțin adâncit, coaja capătă un luciu caracteristic și se zgârie ușor cu unghia, iar în vârful fructului se formează o ușoară adâncitură.

Fructele se detașează de plantă prin tăierea pedunculului cu un cuțit fără a mișca sau a călca vrejii.

Producerea semințelor de pepeni verzi

Tehnologia este asemănătoare culturii de câmp, cu unele particularități: respectarea spațiului de izolare de 2000m, semănatul se face în perioada 1-15 mai, limitarea numărului de fructe pe plantă la 4-5; purificarea culturii în etapa formării primelor fructe și la maturarea deplină a acestora. Recoltarea fructelor se face la maturitatea fiziologică deplină. În vederea extragerii semințelor, fructele se secționează și se face o nouă sortare, reținându-le numai pe cele cu semințe corespunzătoare ca mărime, formă, culoare, mod de așezare specific cultivarului. Extragerea semințelor se face manual, cu o lingură, sau mecanic cu pasatricea, iar separarea de pulpă se face prin spălare cu apă curată. După uscare, semințele se condiționează prin alegerea la masă, după formă, mărime, dar mai ales după culoarea lor.

Bibliografie

Ruxandra Ciofu, Nistor Stan, Victor Popescu, Pelaghia Chilom, Silviu Apahidean, Arsenie Horgos, Viorel Berar, Fritz Laurer, Karl Fritz Laurer, Nicolae Atanasiu, 2003, *Tratat de legumicultura*, Editura Ceres, pag. 845-850.

Persoane de contact:

Tehnologii de cultură - Danela Murariu (dmurariu@suceava.astral.ro)

Tratamente fitosanitare – Domnica Daniela Plăcintă (domnica.placinta@svgenebank.ro)